

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010563
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5618010563.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Juraja Lukáča a prísediacich A. A. B. a C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 2. 6. 2023 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku súd o s l o b o d z u j e spod obžaloby obžalovaného E. F., nar. XX. X. XXXX v G. A., trvale bytom G. A., C., H. I. XXX/XX pre skutok,

že
dňa 9.2.2017 žiadal telefonicky od J. K., (nar. XX. X. XXXX), bytom G. L. M. XXX, pod hrozbou, že ho "rozjebe" aby okamžite priniesol podpísanú a overenú zmluvu o pôžičke zo dňa 23.11.2016, ktorú J. K. z obavy o svoj život a zdravie podpísal a podpis dal overiť na Obecnom úrade Liptovský Ondrej toho istého dňa, kedy mu ju i odovzdal,

ktorým mal spáchať zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala obžalobu na obvineného E. F. stíhaného za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vo svojej výpovedi uviedol, že po predchádzajúcej dohode s poškodeným, so svojou dcérou a s otcom poškodeného založili firmu na strechy. Urobili kontrakt s firmou KJG, ktorá im prisľúbila výhradné zastupovanie pre ich firmu na Liptove. Na rokovaní sa zúčastnili poškodený, jeho otec, obžalovaný so svojou dcérou. Otvorila sa firma v Palúdzke, kde sa spravila hala, šatne, elektroinštalácia, bezpečnostný systém. Poškodený na začiatku zbral peniaze, ale bezpečnostný systém nedokončil, nedodal. Kúpila sa ohýbačka plechu na výrobu profilov, ktorá bola dodaná od inej firmy. Potom bol dokúpený tovar v sume 20.000,- eur od firmy KJG, s ktorou bola len ústna dohoda. Po otvorení sa zistilo, že uvedená firma ich uviedla do omylu, nakoľko nemali výhradné zastúpenie, tovar dodávali aj ďalším dodávateľom na Liptove. Dohoda medzi obžalovaným a poškodeným bola taká, že prvotnú investíciu do firmy dá obžalovaný, s tým, že ak investícia bude z jeho strany alebo z fungovania firmy vrátená, stane sa poškodený spoločníkom vo firme. Zo strany poškodeného nebola žiadna finančná investícia. On mal známych, ktorí robili strešné krytiny a prisľúbili sa mu, že budú tovar odoberať od nich. Na základe toho všetkého to rozbehli. Po spustení zistili, že sa ozvali ďalší dvaja páni, ktorí mali mať s firmou KJG dohodu

na výhradné zastúpenie na Liptove. Stretli sa riaditeľom KJG, s ktorým sa dostali do sporu. Tým, že tovar dodával aj iným, boli uvedení do omylu a tovar dodával za nižšiu nákupnú cenu ako mali oni. Nemohli sa presadiť, lebo ich tovar mal niekto za nižšie ceny. Zistili, že im to nejde. Poškodený mal k dispozícii firemnú kartu na úhradu poplatkov spojených s chodom firmy. Financie z tejto karty čerpal aj na vlastné účely ako tankovanie, telefón, strava, na čo ho obžalovaný viackrát upozornil, že robí problém jemu ako majiteľovi firmy a dcére, lebo firemné peniaze môžu byť používané len na chod firmy. Viackrát ho upozornil, ale napriek tomu to robil ďalej, tak ho požiadal, aby mu kartu vrátil a zároveň aj podpísanú zmluvu. To bolo v tom termíne, čo sa týka zmlúv, tie boli spravené niekoľko mesiacov predtým. V tom čase bol poškodený priateľom jeho dcéry. Predal auto, ktoré mu bolo kúpené na firemné účely a peniaze nevrátil. Medzi nimi došlo k nezhodám. Obžalovaný ho žiadal o vrátenie platobnej karty aj zmluvy bez vyhrážania alebo hrozby násillia. K žiadnemu núteniu alebo násillnému žiadaniu nedošlo. Poškodený sa chcel vyhnúť splateniu dlhu, ktorý mu týmto vznikol. Nebolo to len jeho vinou, ale aj tým, že boli uvedení do omylu. Doteraz mu nevrátil ani časť dlhu. Pobočku so strechami mal na starosti poškodený. Táto vznikla v roku 2016. Bolo to pod jeho firmou J & T original, s.r.o. Obžalovaný rozhodol, že na základe rokovania bude poškodený mať na starosti chod tejto pobočky. Obžalovaný to financoval. Platil sa nájom, prerábala sa hala, kúpil sa tovar, toto trvalo niekoľko mesiacov, asi pol roka. V priebehu toho času bolo zainvestovaných asi 42.000,- eur. Uvedenú sumu nevie presne zdokladovať, lebo peniaze boli vyplatené v horizonte niekoľkých mesiacov a v rôznych čiastkach. Zmluva o pôžičke na sumu 42.000,- eur bola podpísaná po zainvestovaní peňazí niekedy v roku 2016, presný mesiac si nepamätal. K plneniu zmluvy o pôžičke nikdy nedošlo. Na otázku, kedy poškodenému požičal sumu 42.000,- eur, obžalovaný uviedol, že tým, čo všetko platil, bolo na jeho podnet, predchádzala tomu dohoda, že všetko to, čo zainvestuje v prípade, ak by to posral, tú škodu, ktorá bola spôsobená, resp. peniaze, ktoré boli nainvestované, vráti on. Na otázku, prečo sa zmluva neurobila pred rekonštrukciou uviedol, že všetko bolo v tom, že majú tovar, halu ohýbačku, ľudí a všetko ide fungovať. Robili to s tým, že keď to vyrátali, mal byť ročný zisk 50.000,- eur v zlom prípade a 100.000,- eur v dobrom prípade. Obžalovaný si povedal, že ak by sa nedarilo v priebehu jedného roka, je investícia vrátená, tým pádom by sa poškodený stal spoločníkom vo firme ako bola dohoda. Zmluva o pôžičke na 42.000,- eur bola u poškodeného doma v byte a doniesol mu ju vtedy, keď ho obžalovaný požiadal, aby mu doniesol firemnú kartu. Vypracoval ju JUDr. Martaus. Zmluvu odovzdali spolu s dcérou poškodenému hneď, ako bola spravená. V byte u poškodeného bola zmluva od jej spravenia od roku 2016 do jej odovzdania. Ak by bola pravda, že ho nútil, mohol to povedať v kancelárii, mal na to niekoľko mesiacov. Zrazu vznikol problém, keď sa rozišiel s dcérou. Obžalovaný podpísal zmluvu o pôžičke v roku 2016, presný dátum si nepamätal.

Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 9. 10. 2018, kedy obžalovaný uviedol, že zmluva o pôžičke zo dňa 23. 11. 2016 uzavretá medzi ním ako veriteľom a veriteľkou N. F. a dlžníkom J. K. bola podpísaná už 23. 11. 2016 N. F., ako aj J. K.. Túto dňa 23. 11. 2016 podpísal po vzájomnej dohode J. K. za prítomnosti obžalovaného a N. F.. Obžalovaný si už presne nepamätal, kde k podpisu tejto zmluvy došlo, ale myslí si, že v kancelárii JUDr. Martausa. Obžalovaný k rozporom uviedol, že nevidí rozpor v tom, čo vypovedal na polícii a na súde.

Obžalovaný ďalej vo výpovedi uviedol, že sa vulgárne nevyjadruje, len výnimočne. Jeho telefóny boli odpočúvané orgánmi činnými v trestnom konaní, o čom má vedomosť z predchádzajúcich stíhaní. V čase podpisu zmluvy, v rokoch 2016 - 2017 nepoužíval telefón, volal z dcérinho alebo priateľkinho telefónu. Dlžoba vznikla na základe toho, že obžalovaný investoval firemné peniaze. Do sumy 42.000,- eur je započítaný prenájom haly, prerábka haly, elektroinštalácie, stavby šatní, kancelárie, kúpa brány, zvarenie stojanov, bolo potrebné zaplatiť ľudí, tovar, auto. Na otázku, prečo v zmluve o pôžičke vystupuje ako fyzická osoba, keď mu požičiaval firemné peniaze, uviedol, že nie je právnik, je obyčajný človek. Žalobu o vrátenie dlhu v tejto veci nepodal, lebo by musel zaplatiť súdu 3.000,- eur, K. je nemajetný, dospelo by to k tomu, že žiadne peniaze by nedostal a ešte by zaplatil 3.000,- eur. Ani tieto peniaze nikdy neuvidí. Keď poškodený dostal zmluvu o pôžičke, obžalovaný mu povedal v roku 2016, aby ju išiel overiť, teda overiť jeho podpis. Nepamätal si, kedy podpísal tú zmluvu K.. Zmluvné strany sú obžalovaný, K. a dcéra. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či všetci podpisovali zmluvu v jeden deň. Najprv bola zmluva o pôžičke na nižšiu sumu, asi na 37.000,- eur, tiež z roku 2016 medzi tými istými zmluvnými stranami. Bolo to to isté, len pri tej druhej zmluve sa navýšila o auto, ktoré predal a asi bezpečnostný systém, za ktorý zobral peniaze a nedodal. V čase podpisu zmluvy o pôžičke na 42.000,- eur boli nezhody medzi obžalovaným a poškodeným, lebo míňal firemné peniaze na vlastné účely. Zo strany obžalovaného vznikla voči poškodenému nedôvera. Poškodený žil s dcérou obžalovaného asi 5 – 7 rokov v spoločnej

domácnosti, v súčasnosti už nežije. Pár mesiacov na to, ako sa to všetko stalo, asi v roku 2017, keď povedal, že ho vydiera, tak vtedy sa rozišiel s jeho dcérou.

Svedok poškodený J. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2016 navrhol, aby začali podnikat' s odkvapovým systémom. Obžalovaný mal založenú s.r.o., tak to dali na ňu. Začali obiehať ľudí, od ktorých by odoberali tovar, zariaďovať halu na prenájom. Obžalovaný investoval do toho peniaze, na začiatok dal 20.000,- eur, z čoho sa kúpil materiál, stroj na ohýbanie. Potom platil zo svojich peňazí regále, prerábanie haly. Dohoda bola taká, že bude spoločníkom vo firme, spraví sa zmluva na 36.000 – 37.000,- eur, koľko tam išlo, malo tam byť, že zhruba do 5 rokov sa peniaze vrátia. Po mesiaci, dvoch ako to bolo spustené, obžalovaný prišiel s tým, že to musí predať, že to nevynáša. Museli to predať pod cenu. Potom sa vzťahy narušili. V roku 2018 mal od neho telefonát, že má priniesť podpísanú zmluvu, inak ho rozjebe. Tie telefonáty boli asi 3 alebo 4x za deň. V ten deň mu dala jeho dcéra tie zmluvy, išiel s nimi na úrad. Išiel so zmluvami pred parkovisko, kde má kanceláriu p. Martaus, tam čakal obžalovaného. Potom prišiel, dal mu bankomatovú kartu od firmy, zmluvu. Nato mu obžalovaný povedal, že ho okrádal a udrel ho 2x do oblasti tváre a raz alebo 2x do oblasti hrudníka. Nato chcel, aby išiel s ním podpísať zmenku, ktorú nepodpísali. Potom odišiel domov. Chodili mu ešte kadejaké obrázky na O. v tom zmysle, že si má vážiť svoj život a spomenúť si na H.. Potom sa už nekontaktovali. 20.000,- eur vložil obžalovaný na účet. K týmto peniazom mal poškodený prístup cez bankomatovú kartu. Peniaze mali súvisieť s nákupom materiálu. Spomínaný projekt rozbiehali pred letom 2016. Poškodený z uvedenej sumy zakúpil materiál, ktorý nakupoval s otcom, ten v tom podniká už 20 rokov. Poškodený platil faktúry prevodom na účet. Keď sa minulo 20.000,- eur, kupoval sa ešte stroj, ktorý platil obžalovaný, aj regále do firmy. Poškodený mal vozidlo, majiteľom bola dcéra obžalovaného. Boli vtedy ešte partneri a využíval to auto, na ktorom jazdil aj pred týmto podnikaním, lebo bol vo vzťahu s dcérou obžalovaného od roku 2010. Vozidlo používala jeho dcéra aj potom, ako sa rozišli, čo bolo koncom roku 2017, resp. začiatkom roka 2018. Dôvod rozchodu s dcérou obžalovaného bol, že sa mu obžalovaný začal vyhrážať. Poškodený odišiel z bytu, kde bývali s vysvetlením, ako môže žiť s človekom, ktorého otec sa mu vyhráža. Na začiatku mala byť dohoda, že bude spoločníkom vo firme s tým, že sa urobí zmluva, že sa do firmy dalo 36.000,- eur alebo 37.000,- eur. Táto dohoda bola v priebehu toho projektu, keď sa to zariaďovalo. O tomto sa rozprával s obžalovaným. Videl vypracovanú zmluvu, ale nemá znalosť, že by ju podpísal, lebo bola postavená tak, že on je dlžník, čo bolo asi v lete 2016. Výsledok rokovania o zmluve o pôžičke bol, že sa nedohodli, zmluva nebola postavená tak ako mala byť, že tie peniaze idú do firmy, kde on mal byť aj spoločníkom. Najviac mu vadilo, že podľa zmluvy nebol spoločníkom ako bola dohoda. F. povedal, že to nepodpíše. Potom sa to celé zariadilo a malo sa začať s podnikaním. Jeho otec povedal, že ľudia budú brávať na faktúry, dá sa splatnosť, aj druhý nákup sa musel urobiť z ich peňazí, kým sa začnú vracat' prvé peniaze, čo predajú, s čím obžalovaný nesúhlasil, tak sa to všetko predalo. Niekedy v roku 2017 sa veci predali, ostal rozdiel, nepredalo sa to za toľko, ako sa kúpilo, vtedy začal rozhovor o pôžičke. Obžalovaný mu povedal, že za to môže poškodený a žiadal od neho 42.000,- eur. Na otázku, kedy prvýkrát videl podpísanú zmluvu o pôžičke na sumu 42.000,- eur uviedol, že nevie, či bola podpísaná. Po telefonátoch, keď sa mu vyhrážal, že ho rozjebe, keď mu volal 3x za deň, šiel na úrad, overil zmluvu a zanesol mu ju. To bolo asi v roku 2018. Poškodený si myslel, že to bola tá, ktorú videl prvý raz. Nečítal ju, lebo bol v strese, keď mu zavolať, že ho rozjebe. Prvýkrát mu volal obžalovaný v roku 2018 niekedy na jar alebo v lete zrána, povedal mu, že má priniesť podpísanú zmluvu, že ho okráda o peniaze, ziapať do telefónu a kričať, že má zobrať od jeho dcéry zmluvu, má ju ísť overiť a zaniest' mu ju. Na to mu povedal, že ho rozjebe. Volal mu v ten istý deň trikrát s hodinovým alebo dvojhodinovým odstupom. Vždy mu volal z iného čísla. Vedel, že je to obžalovaný, lebo ho poznal už 10 rokov, nemal o tom pochybnosť. Pod slovom „rozjebe“ si predstavil, že ho môže zbiť, napadnúť. Kým sa to všetko nezačalo vo firme diať, bolo dobre. Počas doby ako obžalovaného poznal, sa ku nemu nesprával násilne. Veril tomu, čo mu povedal, že ho rozjebe, lebo v správe mu napísal, že si má spomenúť na H.. To bolo ešte pred tým dňom, ako mu 3x za deň telefonoval. N. mu odovzdala 2 výtlačky zmluvy. Išiel na obecný úrad ich overiť. Sekretárka zobrala zmluvy, občiansky a poškodený pri nej zmluvu podpísal. Sekretárka overila podpis, zaplatil a odišiel. Plnenie zmluvy na 42.000,- eur vnímal ako nereálne. Nevedel uviesť, dokedy mal tieto peniaze vrátiť, tú zmluvu vôbec nepozeral ani pri overení. Potom ako obžalovanému odovzdal zmluvu, už ho nekontaktoval ohľadom pôžičky. Zdá sa mu, že mu chodili tie obrázky, čo sú v spise a potom to skončilo. Nepamätal si na čas odovzdania zmluvy na 42.000,- eur obžalovanému. Buď to bolo koncom roka 2017, alebo začiatkom roka 2018.

Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedka poškodeného z prípravného konania zo dňa 6. 11. 2018, kedy svedok uviedol v rámci konfrontácie medzi ním

a obžalovaným, že po telefonáte, keď mu obžalovaný volal, až potom mu dala N. zmluvy na stôl. Nebol si istý, či obžalovaný a N. už boli podpísaní, ale svedok išiel na obecny úrad zmluvu overiť a tam ju podpísal. Ak si dobre pamätá, bolo to v roku 2017 a nie v roku 2016. K rozporom vo svojej výpovedi svedok uviedol, že podľa jeho názoru, bol v roku 2018 overiť podpis na úrade. 37.000,- eur sa malo vrátiť, nevedel uviesť, či F. alebo na účet firmy J & T original. Firma ich mala vrátiť, mali tam byť traja spoločníci. Svedok to myslel tak, že keď tam mali byť traja, za 5 rokov sa to zarobí a z toho sa tie peniaze vrátia F. a firma bude ďalej pokračovať. Pod slovom vrátiť si predstavuje, že vrátiť peniaze F.. Zmluva, podľa ktorej sa malo vrátiť 37.000,- eur, sa mala urobiť taká, že sa dávajú peniaze do firmy, kde je aj on spoločníkom medzi tým, kto dal peniaze na jednej strane a firmou na druhej strane. Obsahom malo byť, že dal do firmy napr. 20.000,- eur s tým, že za 5 rokov, keď bude firma prosperovať, zarobí, tak sa mu peniaze vrátia, to, čo do toho dal. To, že zmluva, ktorú dal overiť, je na 42.000,- eur, sa dozvedel až potom, na obecnom úrade to ešte nevedel. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či sa overovali dve rôzne zmluvy alebo dve vyhotovenia jednej zmluvy. Hlavný dôvod nefungovania firmy J & T original bol ten, že F. povedal, že nedá už druhý raz svoje peniaze na nákup, čakal, že sa budú kupovať veci na hotovosť a nie na faktúry. Poškodený nepoužíval peniaze na vlastné účely, neupozornil ho na to obžalovaný. Žiadne iné zmluvy nepodpisoval, len tie dve na úrade. Prvé vážne nezhody v rámci projektu medzi ním a obžalovaným vznikli vtedy, keď obžalovaný povedal, že sa musí predať tovar, že sa to ruší. Nevedel uviesť, v akom čase od nezhody s Trúchlym prišiel návrh zmluvy na 36.000,- eur. Zmluvu na 42.000,- eur videl prvýkrát po telefonáte od F..

Svedkyňa N. F., dcéra obžalovaného, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený bol jej bývalý priateľ. Nedošlo k žiadnemu vydieraniu. Môže to potvrdiť s tým, že keď s poškodeným bývala, vedel o tých zmluvách. Viackrát sa ho pýtala, či bol dať overiť podpisy na zmluvách. So všetkým súhlasil a o všetkom vedel. S firmou prišiel on, nech sa založí, že budú spolu podnikáť. Keď firma nešla, bolo potrebné ponúkať, nahnať si ľudí. Keď sa na to vykašľal, a ona sa s ním rozišla, vtedy podal na otca trestné oznámenie. S nápadom otvoriť firmu prišiel poškodený, asi chlapi ho nahovorili, že budú pre neho pracovať, že to pôjde a firmu rýchlo splatí. Svedkyňa bola pri tom, ako sa dohadovali s otcom o spôsobe chodu firmy. Nebola s nimi vždy, ale väčšinou to spolu riešili. K finančnému krytiu uviedla, že otec si zobral pôžičku od svojej sestry. Presnú sumu uviesť nevedela, ale minimálne 40.000,- eur. Poškodený nemal žiadny kapitál, žiadnu finančnú hotovosť na chod firmy, mal na seba exekútorov. Poškodený mal pracovať na ohýbačke, svedkyňa mala priviesť klientelu. Poškodený nebol spolumajiteľ, keďže nedal žiadne peniaze. Čerpal peniaze tak, že dostal firemnú kartu na firemný účet. Svedkyňa nemala presný prehľad o výbere poškodeným z účtu firmy. Ekonómka ich sprdla, že ako môže niekto z firemnej karty kupovať oblečenie, naftu a iné osobné veci. To mu povedali, že sa to nesmie opakovať. Pri ďalšom výpise zistili, že za firemné peniaze jej kúpil snubný prsteň, bol na dovolenke. Vtedy sa mu zobrala karta. Toto sa dozvedela až potom, ako im volala ekonómka. Poškodený dostával výplatu každý mesiac, nevedela sa vyjadriť, v akej výške, výplatu jej neukazoval. V súvislosti so spomínaným projektom boli dve zmluvy o pôžičke. Prvá bola asi niekedy koncom roka 2016. Veriteľom bol otec a ona, a dlžníkom poškodený. Jej predmetom bola suma 37.000,- eur. Zmluva bola preto, aby mali krytie, keď sa niečo zlé stane. Chceli mať právne podložené, že peniaze sa mu požičali na firmu, na jeho výmysel. Podľa zmluvy peniaze boli vyplatené tak, že sa zaplatil celý sklad, nájom, kúpila sa ohýbačka. V zmluve toto nie je rozpísané, nič tam nie je napísané ohľadom firmy. Prvú zmluvu vypracovali u JUDr. Martausa. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či mala kópiu zmluvy. Podpisovala ju aj ona, aj poškodený. Nevedela uviesť, či to bolo v kancelárii JUDr. Martausa alebo doma, svedkyňa bola pri tom. Svedkyňa mu tú zmluvu dala. Overená nebola dlhšie. Obidve zmluvy boli u nich doma v byte v L.. Druhá zmluva bola vystavená v roku 2017 na sumu 42.000,- eur, v ktorej sa poškodenému pripočítal ďalší dlh za kamerový systém, ktorý nebol splatený, zásnubný prsteň a dlh za auto. Všetci traja mu vysvetľovali zvýšenie pôžičky u nich v byte. Poškodený nemal žiadny problém s podpísaním zmluvy ani so zaplatením, povedal, že by to mal splatiť do 1 – 2 rokov. Poškodený povedal, že firma má mať dobré obraty a splatí im to. Zmluvu na 42.000,- eur podpísal v ich byte. Svedkyňa bola pri tom, keď ju podpísal. Mal ju ísť dať overiť, on nešiel, že má na to čas, ona sa ho na to viackrát pýtala. Až potom prišiel s obidvoma overenými zmluvami. Bolo to asi po 2 – 3 mesiacoch, dovtedy bola v byte u nich doma, podpísaná všetkými. Svedkyňa ho tlačila do toho, aby to išiel podpísať. Išiel sám na overenie v L.. Doniesol overené zmluvy a ona ich odložila. Nikomu tie zmluvy potom neodniesla. Doma má jednu zmluvu na sumu 42.000,- eur a druhú zmluvu na sumu 37.000,- eur, obidve sú overené.

Z dôvodu odstránenia rozporov bola prečítaná časť zápisnice o výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 9. 10. 2018, kedy svedkyňa uviedla, že zmluvu o pôžičke na sumu 42.000,- eur podpísali

naraz všetci traja, ona, jej otec a J. K., pričom si nepamätala, kde ju podpísali. Overiť ju šiel sám K.. Zmluvu podpísali v dvoch vyhotoveniach, obe zobrala svedkyňa, tieto mala odložené v byte v G. L., kde s K. bývala. Potom, ako sa zmluvy vytlačili v kancelárii Jiřího Martausa, bola zobrať v kancelárii ona, nevedela sa vyjadriť, či sama alebo s ocinom. Potom tieto zmluvy všetci traja podpísali a potom si ich nechal K. s tým, že ich pôjde overiť. Nevedela sa vyjadriť, kedy tieto zmluvy bol overiť, ale bol ich overiť na Obecnom úrade v Liptovskom Ondreji, pričom zmluvy po overení vrátil späť do šanónu. Jedna zmluva sa v šanóne stále nachádza, túto má svedkyňa. C. zobral J. K. a vrátil ju otcovi. K odstráneniu rozporov vo svojej výpovedi svedkyňa uviedla, že po overení J. vedel, kde sú zmluvy, a odovzdal ich otcovi. Svedkyňa bola v aute, keď J. odovzdával zmluvu otcovi. Otec prišiel pred kanceláriu JUDr. Martausa na aute s priateľkou a so svedkyňou. Boli dohodnutí, že sa stretnú pred Martausom. Otec zobral J. bankomatovú kartu a J. mu pritom odovzdal aj tú zmluvu. Nič iné vtedy svedkyňa nevidela, celé to trvalo chvíľu. Svedkyňa po nahliadnutí do zmluvy o pôžičke medzi ňou ako veriteľkou a poškodeným ako dlžníkom na sumu 30.000,- eur uviedla, že to bola zmluva ešte pred zmluvou na 37.000,- eur. Bola to zmluva kvôli firme. Zmluva na 37.000,- eur a zmluva na 42.000,- eur boli obidve po jednom výtlaku. K. ju doniesol otcovi a ten jej ju potom vrátil. K. nemal výťah zmluvy o pôžičke na 42.000,- eur. Auto, ktoré používal poškodený pri podnikaní, bolo vedené na svedkyňu. Nevedela sa vyjadriť, ako sa s ním naložilo. Používal viac áut. Nevedela uviesť, ktoré auto sa zahrnulo do sumy pôžičky.

Svedok A. K. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že podnikanie jeho syna s p. F. malo byť v tom, že bude predávať komponenty na strechy, poskytovať služby ohýbanie plechov, ako aj predaj plechov na zavetrávanie, pretože si F. kúpil ohýbačku. Malo to byť tiež sprostredkovanie pre firmu KJG. V roku 2016 navštívili firmu KJG v Žiline, kde mali viacero rozhovorov, svedok je v podnikaní 27 rokov, tak tieto rozhovory vedel viesť. Uvedený artikel bol nedostupný, dostupný bol len na objednávku. Vzhľadom k tomu, že z ich dediny sú 3 partie, ktoré boli hneď podchytené, ktoré robia strechy, potom by sa to ďalej rozširovalo, keď má niekto tovar skladom a ohýbačku, napredovalo by sa. Potom majiteľ firmy J&T original rozhodol, že sa bude predávať len na hotovosť. V tejto brandži to takto nefunguje. Sú tam faktúry a splatnosti. V roku 2016 svedok z vlastnej iniciatívy rozhodol nejaké siete, urobili sa 2 malé kontrakty, čo bolo mimo obdobia sezóny. Prvé dva, tri, štyri mesiace v roku 2017 p. F. zadal, že sa bude predávať na hotovosť. Prebiehali debaty s jednou stavebnou firmou, ktorá mala záujem o spoluprácu s nimi. K ďalšiemu rokovaniu nedošlo, lebo rozhodnutie bolo hotovosť, koniec, podnikat' sa nebude. Svedok ešte zariadil odpredaj tovaru za zníženú cenu, ktorá bola momentálne na trhu, bolo to 10% dole z nákupnej ceny. H. F. bol v súvislosti s týmto podnikaním majiteľ, podnikanie sa dialo cez spoločnosť J&T original. Financovanie podnikania zastrešoval p. F., svedok vie, že F. zainvestoval 20.000,- eur, lebo sa kupoval tovar, kupovala sa nožnica za 7.400,- eur, ktorú vyplatil F.. J. to mal všetko rozbehnúť, strechári, ktorých spomínal, sú všetko jeho ročník, svedok mu mal pomôcť. Svedok nevedel, že by F. odovzdal synovi peniaze. Svedok nemal vedomosť o žiadnych zmluvách o pôžičke medzi F. a synom. Svedok sa nevedel vyjadriť, či podnikanie so strešnými komponentmi ešte trvá. Jeho syn v čase angažovania v podnikaní žil s N. F., uvedený vzťah už netrvá, rozoštvá ich F.. F. nadával J. do zlodejov, že ho okradol. Syn sa fyzicky a psychicky bál, z tohto psychického tlaku mal operáciu. Psychické problémy mal z toho, že Trúchly sa mu fyzicky, psychicky a verbálne vyhrážal, že ho rozjebe, že ho budú zošívajú. Tento psychický a fyzický tlak zo strany p. F. na syna bol preto, lebo prišiel o lokaja, kto mu bude dvere otvárať, J. mu robil pravú ruku, stavala sa chata, všetko J. zariaďoval, podaj, podrž taška. Rozpor medzi F. a jeho synom vznikol, lebo p. F. mal požiadavku, aby sa predávalo na hotovosť, s čím syn nesúhlasil, lebo tieto služby sa nedajú na hotovosť.

Jeho syn nemal žiadnu podlžnosť voči F.. Keby si požičal nejaké peniaze, je na to podpísaná zmluva. Svedok mal s obžalovaným rozhovor o platobnej karte, ktorú používal k firemnému účtu jeho syn. On bol jediný, ktorý robil na firme, dievča tam bolo raz, E. bol skontrolovať. Syn používal tú kartu k firemnému účtu, kupoval sa materiál. Obžalovaný sa svedka pýtal, či vie, že má kartu syn, na čo mu svedok povedal, nech si to platí on. Obžalovaný spomenul, že syn na benzínke kúpil potraviny. To, že sa F. rozhodol predávať na hotovosť, vie len od syna, rozhodol sa tak možno hneď na začiatku roku 2017, lebo do konca marca 2017 bol už všetok tovar pod cenu odpredaný.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané z prípravného konania zápisnice o výpovedi svedkov A. A., P. G. a J. M.. Súhlas obžalovaného s prečítaním zápisníc o výpovedi označených svedkov nebol potrebný, obžalovaný bol pri doručení obžaloby a výzvy na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov poučený, že je povinný bez meškania navrhnuť osobný výsluch svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, inak ich súd na hlavnom pojednávaní môže prečítať aj bez ich súhlasu. Z obsahu

spisu je zrejmé, že obžalovaný po doručení obžaloby a výzvy na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov nenavrhol osobný výsluch uvedených svedkov.

Svedkyňa A. A. vo výpovedi uviedla, že je družkou obvineného. Nevyužila právo na odopretie výpovede, vypovedať bude. Od svojho druhu vie, že K. si na neho vymýšľal a udal ho za vydieranie. Obžalovaný jej povedal, že K. ho obvinil z vydierania, bližšie sa o celej veci nebavili, ani nevie, o aké vydieranie má ísť. Obžalovaný jej ukázal uznesenie o vznesení obvinenia za zločin vydierania, podľa ktorého mal J. K. na jej druhu povedať, že ho vydieral tým, že má doniesť zmluvu o pôžičke. K tomuto svedkyňa uviedla, že to nie je pravda. Keď sa to stalo, keď prišlo k odovzdaniu zmluvy o pôžičke a bankomatovej karty, bola so svojím druhom pri tom, keď K. pred kanceláriou v podchode JUDr. Martausa odovzdal obžalovanému zmluvu o pôžičke. Svedkyňa nevie bližšie o tejto pôžičke, nevie, na akú sumu bola zmluva, ale vie, že K. dlžil obžalovanému peniaze a pri tomto mu odovzdal aj bankomatovú kartu. Stretli sa kvôli karte, pretože obžalovaný sa dozvedel, že J. K. z karty, ktorú mal zverenú od F. a patrila spoločnosti J & T original, s.r.o., používal peniaze aj na svoju potrebu. Preto F. chcel, aby mu K. kartu vrátil a F. ho viackrát pred týmto stretnutím upozorňoval a dohovárал mu, aby z karty nemíňal peniaze pre svoju potrebu. K. pri zakladaní firmy J & T original uvádzal, že nemá problém peniaze firme vrátiť a peniaze, ktoré boli vložené do firmy, sa určite do roka vrátia. Svedkyňa bola prítomná pri rozhovoroch s K. a jej druhom, keď K. povedal, že nemá problém podpísať zmluvu o pôžičke a peniaze vráti, keď sa zarobí. Vlastne na podnet K. bola založená firma J & T original, ktorá sa mala zaoberať krytinami z plechu na strešné systémy. K stretnutiu pred kanceláriou JUDr. Martausa, pri ktorej K. odovzdal F. kartu a zmluvu o pôžičke, došlo asi začiatkom roku 2017 a o vrátení peňazí z pôžičky K. rozprával pri založení firmy v roku 2016. Počas odovzdávania karty a zmluvy o pôžičke nedošlo k nezhodám, resp. k útoku medzi F. a K.. K. dal E. kartu, zmluvu a odišiel. Celé to trvalo iba chvíľu. E. mu povedal, že kartu berie preto, že K. nerozumel, že nemá používať peniaze pre svoje účely. O zmluve sa vôbec nebavili. Po tom, ako došlo k odovzdaniu karty a zmluvy, prebiehal normálny vzťah medzi F., svedkyňou a K. a dcérou N., chodili sa navštevovať, prespávali u seba, normálne sa bavili. Svedkyňa nerozumie tomu, prečo K., ak bol vydieraný a napadnutý F., nešiel toto oznámiť hneď, ale až po rozchode s N., ako mu táto povedala, že ho dá na súd, že nespláca zmluvu o pôžičke. N. sa s J. rozišli v marci 2018 a už vtedy mu vravela, že má začať splácať, pričom svedkyňa nebola prítomná, keď mu N. vravela, že má splácať zmluvu o pôžičke, jej to N. povedala neskôr. Podľa názoru svedkyne, K. podal oznámenie len kvôli tomu, aby nemusel splácať pôžičku. Svedkyňa nebola prítomná, nijaké nezhody, vyhrážania sa medzi F. a K., E. F. sa s ním vždy bavil na úrovni, bol trepezlivý, dokonca mu povedal, že mu vybaví robotu v zahraničí, aby mohol pôžičku splatiť a J. na to nereagoval.

Svedkyňa P. G. vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje na Obecnom úrade v Liptovskom Ondreji. Dňa 9. 2. 2017 prišiel na obecný úrad J. K., ktorému overila dve zmluvy o pôžičke pod poradovým číslom 22. a 23., o čom doložila aj osvedčovací knihu. V tejto knihe je uvedené pod poradovým číslom 22. a 23., že dňa 9. 2. 2017 overila predmetné zmluvy. K otázke, čo bolo predmetom zmlúv uviedla, že overuje podpis, nie obsah zmluvy. Či bol J. K. sám alebo s niekým, sa pre odstup času nevedela vyjadriť. Určite overovala zmluvy J. K., nakoľko je povinnosťou preukázať pri overení svoju totožnosť občianskym preukazom. J. K. sa nepýtala na obsah zmlúv, ani sa ho o týchto nebavil, len overila jeho podpis, ktorý vykonal pred ňou, teda zmluvu podpísal za jej prítomnosti. Či boli na zmluve iné podpisy, si nevšimla. Bližšie sa s K. o predmetnej zmluve nebavili.

Svedok J. M. vo výpovedi uviedol, že E. F. pozná niekoľko rokov a spolu sa priatelia. Niekedy v mesiaci august 2018 prišiel do jeho predajne E. F., pričom pri bežnom rozhovore mu povedal, či by mu nemohol požičať mobilný telefón, nakoľko mu niekto dlží peniaze a jeho mobilný telefón mu nedvíha. Svedok mu požičal svoj mobil s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorý má evidovaný na svoju firmu Eurohaus, s.r.o., a E. F. z tohto telefónu niekomu volal. Nakoľko F. vyšiel z predajne, obsah rozhovoru svedok nepozná a ani neskúmal, komu F. volal. Považoval to za jeho súkromnú vec a do tejto sa vôbec nestaral. Či vykonal F. jeden alebo viac rozhovorov, to svedok uviesť nevedel. Asi po piatich minútach mu telefón vrátil a F. z jeho predajne odišiel.

Dňa 6. 11. 2018 bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným. Poškodený k okolnostiam odovzdania zmluvy o pôžičke na sumu 42.000,- eur uviedol, že zmluvu doviezol do podchodu k JUDr. Martausovi, kde čakal na obžalovaného. Keď prišiel, odovzdal mu podpísanú zmluvu a bankomatovú kartu. Následne mu obžalovaný povedal, že ho okrádal, načo ho udrel otvorenou dlaňou po tvári a potom ho udrel ešte dva razy rukou do oblasti rebier. Potom chcel ešte, aby šli spolu vedľa k notárovi podpísať zmenku na sumu, aká bola uvedená na zmluve o pôžičke. Nakoľko tam notár nebol,

žiadnu zmenku nepodpísali. K uvedenému tvrdeniu poškodeného obžalovaný uviedol, že stretnúť sa stretli, a to kvôli platobnej karte, lebo ju používal na osobné účely. Bitku nedostal žiadnu. Na otázku, či svedok súhlasil s podmienkami zmluvy a prečo ju podpísal, uviedol, že najskôr mala byť na zmluve suma 37.000,- eur, taká zmluva bola aj pripravená, a tú, čo podpísal, že je na nej suma 42.000,- eur, si ani neuvedomil, čo podpisuje. Podpísal ju len preto, lebo v deň, keď ju bol overiť na obecnom úrade, mu volal obžalovaný telefonicky asi trikrát, že má doniesť podpísanú zmluvu, ak nie, tak ho rozjebe. Obžalovaný poprel uvedené tvrdenie svedka. Uviedol, že mu volal len aby doniesol platobnú kartu a možno aj aby doniesol zmluvu, to presne uviesť nevedel. Obžalovaný sa opýtal, prečo svedok tvrdí, že išiel dať zmluvu overiť, keď táto už bola podpísaná aj overená u nich v byte. Podpísal ju už v roku 2016, predtým, ako sa stretli v podchode pred kanceláriou JUDr. Martausa. K uvedenému tvrdeniu obžalovaného svedok uviedol, že po telefonáte, keď mu obžalovaný volal, až potom mu dala Nika zmluvy na stôl. Nie je si istý, či obžalovaný aj N. boli podpísaní, ale svedok išiel na obecný úrad zmluvu overiť, a tam ju aj podpísal. Ak si dobre pamätá, bolo to v roku 2017 a nie v roku 2016. Svedok vedel o zmluve na sumu 37.000,- eur, túto zmluvu videl a nie tú, ktorú bol overiť na obecnom úrade. Na otázku obžalovaného, prečo svedok zmluvu podpísal a nepovedal, že nesúhlasí s výškou tam uvedenej sumy 42.000,- eur, svedok uviedol, že po telefonáte, čo mu volal obžalovaný a hrozil mu, že ho rozjebe, si ani neuvedomil, aká je suma uvedená na zmluve. Obžalovaný tiež uviedol, že sa spolu dohodli, že tam sa zaráta auto, ktoré mu kúpil obžalovaný. Peniaze z predaja mu svedok nedal, stratil zlatý prsteň, a toto sa dohodli ešte predtým, ako doniesol podpísanú zmluvu. Vtedy svedok s tým súhlasil, aj so sumou 42.000,- eur. Uvedené tvrdenie obžalovaného svedok poprel a dodal, že tam išlo o peniaze, ktoré šli do firmy a bola to suma 37.000,- eur.

Dňa 6. 11. 2018 bola vykonaná konfrontácia medzi svedkyňou N. F. a svedkom poškodeným. Na otázku kde a ako prebehlo odovzdanie zmluvy o pôžičke na sumu 42.000,- eur, svedkyňa uviedla, že prebehlo to v podchode pri kancelárii JUDr. Martausa. Svedkyňa sedela v aute na parkovisku pred podchodom a videla, ako v podchode stál ocino s A. a J. K.. Videla, ako svedok odovzdal otcovi bankomatovú kartu a zmluvu. Nič nepočula, ani nič nevidela, a potom odišli. Uvedené tvrdenie svedok K. poprel, po odovzdaní zmluvy a karty ho F. udrel otvorenou dlaňou do tváre a dvakrát do oblasti hrudníka. Svedkyňa F. uviedla, že uvedené tvrdenie svedka nie je pravda, a takto sa chce zbaviť dlhov. Na otázku svedka K. svedkyňa F. uviedla, že auto bolo zaparkované tak, že ich videla, nepočula, len ich videla. Na otázku, koľko druhov zmlúv o pôžičke bolo vyhotovených a kde tieto boli uložené, svedkyňa F. odpovedala, že boli vyhotovené dva druhy zmlúv, na jednej bola uvedená suma 37.000,- eur a na druhej suma 42.000,- eur. Oba tieto druhy zmlúv, ktoré sa týkali toho istého dlhu a tých istých strán, len suma na nich bola rozdielna, boli uložené u nich v byte v G. L. a vedel o nich aj svedok K., kde sú. K uvedenému tvrdeniu svedok K. uviedol, že vedel len o jednej na sumu 37.000,- eur. O sume 42.000,- eur nevedel. Vedel, že ju mala odloženú v byte. Po telefonáte od otca svedkyne mu svedkyňa dala zmluvu na sumu 42.000,- eur, ktorú bol následne podpísať a overiť. Až potom zistil, že na zmluve je uvedená suma 42.000,- eur a nie 37.000,- eur, ako boli dohodnutí. K uvedenému tvrdeniu svedka K. svedkyňa F. uviedla, že doma mu dala zmluvu na 42.000,- eur a svedok ju dal overiť skôr, ako sa stretol s otcom v podchode a bola to zmluva na 42.000,- eur. Svedok ju dal overiť už pred 2 – 3 mesiacmi pred stretnutím s otcom v podchode. K uvedenému tvrdeniu svedkyne svedok K. uviedol, že overené boli v ten deň, keď sa stretli v podchode. Na otázku, kde sa nachádza zmluva na sumu 37.000,- eur, svedkyňa uviedla, že ju má doma. Tiež je overená na obecnom úrade a podpísaná svedkom K.. Obe zmluvy boli overené v rovnakom období, ale nevedela uviesť presne kedy. Zmluvu na sumu 37.000,- eur doloží vyšetrovateľovi do spisu. Svedkyňa F. doplnila, že hoci boli vyhotovené dve zmluvy o pôžičke, kde boli uvedené rôzne sumy, ide o jeden dlh, ktorý mal K. voči nej a jej otcovi, a najskôr bola pripravená zmluva na sumu 37.000,- eur, a potom, nakoľko nevrátil peniaze za auto, kamery a prsteň, sa suma upravila na sumu 42.000,- eur. Na otázku, či v čase, keď dávala svedkovi K. zmluvu na overenie na sumu 42.000,- eur sa s K. o overení rozprávala, svedkyňa uviedla, že mu dala zmluvu s tým, aby ju šiel podpísať a overiť. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či aj jej otec chcel, aby zmluvy overil a nevie, či ich dávala sama alebo tam bola s otcom. K uvedenému tvrdeniu svedkyne svedok K. uviedol, že dávala mu zmluvy po tom, ako jej zavolať otec a v ten deň ich bol overiť. Podľa názoru svedka, zmluvu na sumu 37.000,- eur overiť nebol, mohlo sa však stať, že nakoľko overoval dve kópie, na jednej bola uvedená suma 37.000,- eur a na druhej 42.000,- eur, ale určite nebol dvakrát overovať zmluvy aj na sumu 37.000,- eur, aj na sumu 42.000,- eur.

Dňa 6. 11. 2018 bola vykonaná konfrontácia medzi svedkami A. A. a svedkom J. K.. Na otázku kde a ako prebehlo odovzdanie zmluvy o pôžičke na sumu 42.000,- eur, svedkyňa A. uviedla, že k odovzdaniu došlo v podchode pred kanceláriou JUDr. Martausa. Bola tam prítomná svedkyňa, jej priateľ E. F. a J. K.. Šli ku svedkovi K. po bankomatovú kartu, lebo z výpisov vedeli, že vyberá peniaze na svoje účely

a nie na firemné. Prišli, J. tam už bol, E. mu zobral kartu a J. doniesol aj podpísanú zmluvu o pôžičke. Svedkyňa len stála, pričom počula, ako E. povedal svedkovi, že mu berie kartu, lebo ju využíva na svoje účely. Keď mu dal kartu a zmluvu, odišli preč, nič také, ako tvrdí svedok K., že ho mal E. napadnúť, sa nestalo. K uvedenému tvrdeniu svedkyne svedok K. uviedol, že nie je to pravda. Pri odovzdaní zmluvy ho napadol, ako už uviedol, otvorenou dlaňou a udrel do tváre a asi dvakrát do oblasti trupu. K uvedenému tvrdeniu svedka svedkyňa A. uviedla, že keď ho napadol, prečo nešiel podať oznámenie hneď, ale až po roku, keď sa s N. rozišli a svedok odišiel z bytu, keď mu povedala, že bude riešiť tú zmluvu, aby začal splácať peniaze. To svedkovi vtedy nevadilo, až po roku podal oznámenie. K uvedenému tvrdeniu svedok K. uviedol, že v tom čase bol ešte s N., preto to neriešil. Myslel si, že sa to normálne vyrieši a po roku to rieši preto, lebo peniaze z firmy boli už všetky vyplatené, od čoho sú aj faktúry a výpisy z účtov. K vyplateniu došlo až po podpise tejto zmluvy.

Z osvedčovacej knihy vyplýva, že dňa 9. 2. 2017 bol osvedčený podpis osoby J. K., nar. XX. X. XXXX, bytom G. L. XXX, a to na listine s označením „zmluva o pôžičke“. V osvedčovacej knihe je vyznačené, že listina bola podpísaná. Osvedčenie podpisu je zapísané pod poradovým číslom 22. a 23. Uvedený listinný dôkaz predložila svedkyňa G. pri svojej výpovedi pred vyšetrovateľom dňa 12. 11. 2018 (pozn. predsedu senátu).

Podľa zápisnice o trestnom oznámení, podaného dňa 17. 8. 2018 poškodeným, bolo dôvodom podania trestného oznámenia na E. F. skutočnosť, že dňa 31. 7. 2018 o 20.09 hod. prijal poškodený od neho cez aplikáciu Messenger správu, v ktorej mu píše: „J., teš sa na stretnutie, spomeň si na H.“. Po prečítaní uvedenej správy má za to, že ho F. vydiere, chce od neho peniaze, ktoré mu nedlží, čo vysvetlil nižšie. Chce od neho sumu 42.000,- eur. Keď v správe hovorí, že si má spomenúť na H., myslí tým H. H., ktorého dobil pred Reštauráciou 66 v Liptovskom Mikuláši v zime 2016, ktorý skončil so zraneniami v nemocnici. Dňa 14. 7. 2018 o 12.56 hod. mu E. F. poslal obrázok cez Messenger s textom: „Váž si svoj život. Váž si to, že si živý, zdravý, že máš svoj domov... Niekedy totiž stačí jeden jediný okamih, jedna sekunda a môžeš o všetko prísť.“ J. K. pri podaní trestného oznámenia predložil vyšetrovateľovi správu, na ktoré odkazuje v trestnom oznámení.

Dňa 23. 11. 2016 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi veriteľmi E. F. a N. F. a dlžníkom J. K., na základe ktorej veriteľa dňom podpísania zmluvy požičali dlžníkovi peniaze v sume 42.000,- eur. Dlžník svojím podpisom na zmluve potvrdzuje, že pred jej podpisom prevzal od veriteľov v hotovosti sumu 42.000,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť do konca marca 2018. Uvedená listina je opatrená osvedčovacou doložkou, pričom ide o fotokópiu listiny. Z osvedčovacej doložky je možné zistiť, že bol osvedčovaný podpis J. K. s rodným číslom XXXXXX/XXXX. Osvedčenie je zapísané v osvedčovacej knihe pod číslom 23/2017. Uvedená listina je založená v spise na č. I. 49.

Podľa zápisnice o vydaní veci dňa 21. 11. 2018 svedkyňa N. F. predložila vyšetrovateľovi zmluvu zo dňa 23. 11. 2016, ktorej podpis bol overený na Obecnom úrade Liptovský Ondrej, medzi ňou a E. F. ako veriteľmi a J. K. ako dlžníkom, a zároveň zmluvu o pôžičke medzi ňou ako veriteľkou a J. K. ako dlžníkom zo dňa 28. 9. 2016, ktorá nebola overená.

Dňa 23. 11. 2016 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi veriteľmi E. F. a N. F. a dlžníkom J. K., na základe ktorej veriteľa dňom podpísania zmluvy požičali dlžníkovi peniaze v sume 42.000,- eur. Dlžník svojím podpisom na zmluve potvrdzuje, že pred jej podpisom prevzal od veriteľov v hotovosti sumu 42.000,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť do konca marca 2018. Uvedená listina je opatrená osvedčovacou doložkou, pričom ide o fotokópiu listiny. Z osvedčovacej doložky je možné zistiť, že bol osvedčovaný podpis J. K. s rodným číslom XXXXXX/XXXX. Osvedčenie je zapísané v osvedčovacej knihe pod číslom 22/2017. Uvedená listina je založená v spise na č. I. 51.

Dňa 28. 9. 2016 bola uzavretá zmluva o pôžičke medzi N. F. ako veriteľkou a J. K. ako dlžníkom, na základe ktorej dňom podpísania zmluvy veriteľka požičala dlžníkovi peniaze v sume 30.000,- eur, pričom dlžník sa zaviazal poskytnutú pôžičku vrátiť veriteľovi do 31. 12. 2022.

Na základe faktúry FV201602, vystavenej dňa 1. 12. 2016, splatnej 8. 12. 2016, spoločnosť J & T original, s.r.o., dodala subjektu Q. R. Dan-Zel tovar špecifikovaný vo faktúre za sumu 560,34 eur.

Na základe faktúry FV201601, vystavenej dňa 1. 12. 2016, splatnej 8. 12. 2016, spoločnosť J & T original, s.r.o., dodala subjektu KingSteel Slovakia, s.r.o., tovar špecifikovaný vo faktúre za sumu 90,78 eur.

Na základe faktúry FV201702, vystavenej dňa 28. 3. 2017, splatnej 12. 5. 2017, spoločnosť J & T original, s.r.o., dodala subjektu eMKa Plus, s.r.o., tovar špecifikovaný vo faktúre za sumu 15.899,65 eur.

Na základe faktúry FV201701, vystavenej dňa 22. 3. 2017, splatnej 22. 3. 2017, spoločnosť J & T original, s.r.o., dodala subjektu KULIstrechy, s.r.o., tovar špecifikovaný vo faktúre za sumu 7.400,40 eur.

Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosť s obchodným menom J & T original, s.r.o., bola zapísaná do Obchodného registra dňa 30. 3. 2016. Konateľmi a súčasne spoločníkmi uvedenej spoločnosti sú E. F. a N. F..

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, odvádzateľom poistného podľa zákona o sociálnom poistení je za obžalovaného spoločnosť J & T original, s.r.o., a to od 3. 11. 2017.

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš obžalovaný nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi a bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17. 12. 2008 do 31. 10. 2009.

Podľa správy o povesti zo dňa 13. 7. 2020 je obžalovaný prihlásený k prechodnému pobytu na adrese Liptovský Mikuláš, A. M. C., H. I. XXX/X. K trvalému pobytu je prihlásený na adrese Mesto Poprad. Je rozvedený. Na mestskom úrade nebolo voči menovanému vedené priestupkové konanie.

V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný evidované v prevažnej miere priestupky na úseku cestnej premávky, a to za obdobie od roku 2015 do roku 2020, dňa 18. 7. 2019 sa dopustil priestupku proti majetku, za ktorý mu bola uložená pokuta 50,- eur rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-LM-OVVS-2020/000097.

Obžalovaný má v registri trestov celkovo sedem záznamov. Päť odsúdení z rokov 1989 – 2004 je takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako nedosúdeného vrátane odsúdenia vo veci Okresného súdu Ružomberok pod sp. zn. 1T/73/2003. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 2. 2. 2004, sp. zn. 1T/73/2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2004, sp. zn. 2To/106/2004, bol odsúdený za pokračovací trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Trestného zákona /účinného do 31. 12. 2005/, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona /účinného do 31. 12. 2005/ na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, so zaradením pre jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený rozhodnutím Okresného súdu Martin zo dňa 24. 11. 2004, sp. zn. 2Pp 98/2004, s určením skúšobnej doby vo výmere 4 roky. Rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt, Rakúska republika zo dňa 25. 11. 2013, právoplatným dňa 29. 11. 2013, bol obžalovaný odsúdený za zločin obchodovania s omamnými látkami (podľa § 28a zákona o návykových látkach) na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na skutkovom základe, že E. L. a E. F. dňa 8. 5. 2013 v Neusiedl am See, v Pardorfe a Kitsee vedome a zámerne v súčinnosti ako spolupáchatelia protiprávne v množstve prekračujúcom 25-násobok hraničnej hodnoty, a síce 966 gramov čistého kokaínu (zodpovedá 2,5 kg kokaínu brutto) zo Slovenskej republiky vyviezli a do Rakúskej republiky doviezli omamnú látku (skutok v bode A) a prenechali ju agentovi za cenu 125.000,- eur, pričom E. L. dohodol s agentmi obchodné a dodacie podmienky, ako aj miesto a čas odovzdania a telefonicky navigoval E. F. k miestu odovzdania a E. F. priviezol kokaín motorovým vozidlom zn. Škoda zo Slovenska do Neusiedl/See, kde ho odovzdal agentovi 2 (skutok v bode B/), čím spáchal E. F. v bode A/ zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, druhý a tretí prípad a ods. 4 veta 3 zákona o návykových látkach a v bode B/ zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, piaty prípad a ods. 4 veta 3 zákona o návykových látkach. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/110/2009 zo dňa 30. 9. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/2/2020 zo dňa 24. 6. 2020 bol obžalovaný E. F. odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 5

rokov so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Obžalovanému bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v skúšobnej dobe a povinnosť strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka. Vyššie uvedené zistenia vyplývajú aj z obsahu spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/110/2009.

V prejednávanej veci rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. 9. 2020 bol obžalovaný E. F. odsúdený za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 9. 2019 sp. zn. 2T/110/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 6. 2020 sp. zn. 2To/2/2020, ktorým bol obžalovaný E. F. odsúdený podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov so súčasným uložením probačného dohľadu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 2. 2022 sp. zn. 5Ndt/3/2022 bola uvedená trestná vec odňatá Krajskému v Žiline a prikázaná Krajskému súdu v Trenčíne. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením zo dňa 7. 3. 2023 sp. zn. 2To/38/2022 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa o vine v posudzovanej veci nie sú založené na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch vyodených na základe dôkazov, o hodnovernosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti. V uvedenom trestnom konaní tým reálne vznikli pochybnosti o priebehu skutkového deja, ktorý sa premietol do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Existujú totiž dve možné verzie priebehu spornej udalosti (spočívajúce v konaní obžalovaného), pričom ani o jednej z nich s prihliadnutím na zistený skutkový stav veci z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, nemožno v súčasnom štádiu trestného konania urobiť spoľahlivé skutkové závery a v nadväznosti na to ani relevantné právne posúdenie. Prvá verzia prezentovaná obžalobou je založená na tom, že obžalovaný svojim aktívnym konaním poškodeného hrozbou násilia neoprávnene nútil, aby mu priniesol podpísanú a overenú zmluvu o pôžičke zo dňa 23.11.2016. Druhá verzia zasa predpokladá, že obžalovaný (veriteľ) síce od poškodeného (dlžníka) žiadal prinesenie tejto zmluvy, za účelom uznania dlhu, ale súčasne takúto žiadosť predniesol spôsobom, ktorý nemá trestnoprávnu relevanciu, teda konanie obžalovaného by v takomto prípade nenapĺňalo znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Pre trestnoprávny postih obžalovaného musí byť jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že konal podľa uvedenej prvej verzie. Súd prvého stupňa mal vinu obžalovaného preukázanú predovšetkým výpoveďami poškodeného v prípravnom konaní i v konaní pred súdom, ktoré dôkazy boli podporené svedkami P. G. (zamestnankyňou obecného úradu v Liptovskom Ondreji) a A. K. (otcom poškodeného). Vychádzal teda z argumentácie poškodeného a zo skutočnosti, že poškodený úradne overil zmluvu o pôžičke zo dňa 23.11.2016 na obecnom úrade v Liptovskom Ondreji dňa 09.02.2017 a tvrdenia otca poškodeného o psychickom stave poškodeného v rozhodnom čase. Všetky tieto prezentované dôkazy súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podporil svojou vlastnou myšlienkovou činnosťou týkajúcou sa motívu obžalovaného, fiktívnosti predmetnej zmluvy o pôžičke a gramatického a logického významu slova „rozjebať“ v preskúmvanej veci. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto skutkové závery zo strany súdu prvého stupňa nie sú správne a dostačujúce pre uznanie viny obžalovaného, keď navyš od údajného spáchania žalovaného skutku obžalovaným (dňa 09.02.2017) do podania prvotného, teda ešte nedoplneného trestného oznámenia poškodeným (dňa 16.08.2018) uplynula doba viac ako jeden a pol roka. Žalujúce tvrdenie poškodeného proti obhajobnému tvrdeniu obžalovaného pri nedôsledne zistenom skutkovom stave veci súdom prvého stupňa preto nie je možné vykladať na ťarchu (v neprospech) obžalovaného. Právnu spôsobilosť odôvodňujúcu uznať obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku možno oprieť len o spoľahlivo vykonané dôkazy, ktoré vo svojom súhrne pri aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. nebudú buď pripúšťať inú verziu priebehu skutkového deja alebo pôjde o situáciu, že iné konanie obžalovaného je veľmi málo pravdepodobné. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa v

naznačenom smere nepochybne a určito na základe vykonaného dokazovania ustáliť, či obžalovaný spáchal skutok (právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.), ktorý je mu kladený za vinu. Za týmto účelom bude úlohou súdu prvého stupňa najmä preveriť účtovníctvo obchodnej spoločnosti J&T original s.r.o., aby tiež zistil pohyby na jej účte. Takýmto spôsobom podľa dostupných a predložených listinných dôkazov bude môcť súd prvého stupňa preveriť dôležité skutočnosti (napr. aké sumy v rozhodnej dobe na účet obchodnej spoločnosti J&T original s.r.o. posielal obžalovaný, koľko finančných prostriedkov a v akých časových intervaloch z tohto účtu vyberal poškodený, ktorý disponoval „firemnou“ bankomatovou kartou, či výber všetkých peňazí poškodeným sa zhoduje s účtovníctvom uvedenej obchodnej spoločnosti, teda súvisí výlučne s úhradou nákladov a poplatkov spojených s jej chodom, prípadne či poškodený vyberal peniaze aj na svoje súkromné aktivity, nesúvisiace s predmetom podnikania obchodnej spoločnosti) a v nadväznosti na to aj zistiť, či obžalovaný reálne poskytol poškodenému pôžičku. Pre dôsledné zistenie skutkového stavu veci môže súd prvého stupňa taktiež realizovať výsluch ďalších relevantných a do úvahy pripadajúcich svedkov, potreba výsluchu ktorých vyplynie z doplneného dokazovania. Ak súd prvého stupňa opätovne obžalovaného uzná za vinného, tak pri ukladaní zákonného trestu (odňatia slobody) dôsledne zohľadní tiež tú skutočnosť, či vo vzťahu k nemu pre dĺžku vedenia trestného konania s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovaného k jeho trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní i samotného súdu prvého stupňa neprichádza do úvahy i mimoriadne zníženie uvedeného trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. alebo či nie sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák.

Po zrušení a vrátení veci pri rozhodovaní o podanej obžalobe súd prihliadal na skutočnosti, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní a dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v neposlednom rade zohľadnil právny názor vyjadrený odvolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí. Súd oslobodil obžalovaného E. F. spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd vyslovil v zrušujúcom uznesení v otázke hmotného práva právny názor, ktorým je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný a je povinný ho v plnej miere rešpektovať. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia súdu prvého stupňa majúce základ v doposiaľ vykonaných dôkazoch (vykonaných do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 16. 9. 2020) nie sú správne a postačujúce pre prijatie záveru o vine obžalovaného zo súdeného skutku. Tvrdenie poškodeného proti tvrdeniu obžalovaného o priebehu skutku pri zistenom skutkovom stave, nie je možné vykladať v neprospech obžalovaného. Súd dáva do pozornosti, že všetky dôkazy, ktoré majú preukázať, resp. spochybníť, či vyvrátiť skutkové tvrdenia v obžalobe (t. j. skutkové tvrdenie, že obžalovaný pod hrozbou násillia nútil poškodeného, aby mu okamžite priniesol podpísanú a overenú zmluvu o pôžičke vrátane skutkového tvrdenia, že poškodený predmetnú zmluvu podpísal a svoj podpis dal overiť) boli vykonané na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa dňa 16. 9. 2020. Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom neboli vykonané, navrhované ani zaobstarané žiadne dôkazy preukazujúce, resp. spochybňujúce vyššie uvedené skutkové tvrdenia, ktoré sú podstatné pre prípadné vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Za uvedeného dôkazného stavu súd prvého stupňa nemohol opätovne dospieť k záveru o vine obžalovaného, keďže podľa právneho názoru odvolacieho súdu (ktorým je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný) skutkové zistenia súdu prvého stupňa vyjadrené v prvom (odsudzujúcom) rozsudku nie sú správne a už vôbec nie sú postačujúce pre vyslovenie záveru o vine obžalovaného, pričom žiadne ďalšie dôkazy preukazujúce vyššie vyjadrené skutkové tvrdenia v obžalobe, neboli prokurátorom, ktorý je nositeľom dôkazného bremena, predložené, resp. navrhnuté.

Listinné dôkazy ozrejmujúce účtovníctvo spoločnosti J&T original s.r.o. a pohyby na účte spoločnosti, nemôžu vzhľadom na povahu a obsah takto zadovážených prípadných informácií, preukázať ani vyvrátiť či spochybníť skutkové tvrdenia v obžalobe. Uvedené listinné dôkazy sú spôsobilé ozrejmovvať finančné transakcie na účte označenej obchodnej spoločnosti (vklad, resp. výber peňažných prostriedkov z účtu spoločnosti). Uvedené listinné dôkazy však nie sú spôsobilé ani preukázať, či obžalovaný reálne poskytol poškodenému pôžičku, ohľadom ktorej žiadal od poškodeného podpísanú a overenú zmluvu. Súd v tejto súvislosti opakovane dáva do pozornosti výpoveď obžalovaného, ktorý na otázku, kedy došlo k reálnu poskytnutiu pôžičky poškodenému, uviedol, že návratnosť ním vložených peňažných prostriedkov očakával v podobe realizácie podnikania spoločnosti, ktorej spoločníkom mal byť aj poškodený. Z uvedenej výpovede obžalovaného tak vyplýva, že reálne žiadne peňažné prostriedky v sume 42.000,- eur poškodenému neposkytol. Listinné dôkazy, ktoré boli predložené obhajobou na

hlavnom pojednávaní dňa 2. 6. 2023 preukazujú, že poškodený vložil dňa 12. 8. 2016 na účet uvedenej spoločnosti 20.000,- eur a poškodený dňa 23. 8. 2016 vybral z účtu označenej spoločnosti sumu 6.550,- eur. Súd pripomína, že aj poškodený vo výpovedi potvrdil, že obžalovaný na začiatku podnikania investoval do spoločnosti 20.000,- eur. Súd tiež dáva do pozornosti vyjadrenie obžalovaného, podľa ktorého uvedenú sumu odovzdal obžalovaný poškodenému za účelom ich vkladu na účet spoločnosti, t. j. uvedená finančná transakcia preukazuje práve uvedenú skutočnosť a nie je namietaná ani obžalovaným ani poškodeným.

Ostatné listinné dôkazy predložené obhajobou sú v prevažnej miere založené na hodnotení osoby a správaní obžalovaného, resp. poškodeného, avšak uvedené dôkazy nepreukazujú priamo ani nepriamo žiadne skutkové tvrdenia uvedené v obžalobe.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti s dôrazom na právny názor vyjadrený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení súd dospel k záveru, že vykonané dôkazy nevytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré celkom a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal. Uvedené dôkazy nenadobudli taký rozmer, na základe ktorého možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok sa stal. V prípade ak prichádzajú na základe vykonaného dokazovania do úvahy viaceré verzie priebehu skutkového deja, je potrebné uprednostniť takú verziu, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý splnomocnencom poškodeného smerujúci k zabezpečeniu listinných dôkazov, a to výpisov z účtu spoločnosti J&T original, s.r.o za obdobie od októbra 2016 do februára 2017, výplatných pásov poškodeného a faktúr a tržieb za predaj tovaru uvedenej spoločnosti. Ako už bolo vyššie uvedené, výpis z účtu preukazujúci finančné transakcie na účte spoločnosti, nie je spôsobilý preukázať, resp. vyvrátiť skutkové tvrdenia v obžalobe. Navyiac boli zadovážené a vykonané listinné dôkazy, ktoré čiastočne preukazujú okolnosti, ktoré majú byť objasnené navrhovanými dôkazmi. Ďalšie navrhované listinné dôkazy nemajú žiadnu vecnú súvislosť so stíhaným skutkom, resp. prebiehajúcim trestným konaním a svojim obsahom presahujú potreby trestného konania. Na základe vykonaných dôkazov bol zistený skutkový stav v rozsahu umožňujúcom prijať rozhodnutie súdu o podanej obžalobe. Navrhované dôkazy (ktoré neboli vykonané) sa javia ako nadbytočné v kontexte so zisteným skutkovým stavom, ktorý viedol k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku.

V súvislosti s uplatneným nárokom poškodeného na náhradu škody (na č. I. 159) súd vyslovuje, že poškodený J. K. si nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody v trestnom konaní. Dôvodom je skutočnosť, že nárok bol uplatnený oneskorene, po skončení vyšetrovania až v štádiu súdneho konania. Z uvedeného dôvodu súd ani nerozhodoval o takto uplatnenom nároku.

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.